

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

S prilogo „Domoljub“ za koroške naročnike.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gl.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXIII.

V Celovcu, 25. avgusta 1904.

Štev. 34.

Živeli slovenski volilci dr. Metnic-a! Živio „Bauernbund“!

Posestniku Snuku v Kneži so zajci oškodili drevesca; sestavilo se je razsodišče, ki je pripoznalo, da naj baron Helldorf plača kmetu šestnajst kron škode. Proti kmetu se je zdaj baron Helldorf pritožil pri sodnji po svojem pravnem zastopniku vitez pl. dr. Metnic-u, ki je ob enem deželni poslanec splošne kurije velikovškega okraja. Velikovška sodnja spoznala je odlok razsodišča kot neveljaven in je kmeta obsodila v stroške 22 kron!!!

Odlok razsodišča je bil neveljaven, ker ga Helldorfov zastopnik ni hotel podpisati!!!

Postava določuje, da se lovske škode naj cenijo po razsodiščih. Gospodje lastniki, baroni in grofi, pa znajo, da jim nobene škode ni treba plačati, če svojemu zastopniku v razsodišču naročijo, da sodbe razsodišča ne sme podpisati!

Posestniki Knežani so strastni liberalci, ki so z drugimi Slovenci-liberalci volili Nemca — vitezamilionarja, ki zastopa barona-milionarja radi 16 kron zoper ubogega kmeta! Da le ni „far“, pa je dober za liberalce! Bravo liberalni slovenski volilci, tako volite naprej, takega poslanca ste zaslužili!

Dva ustanovna shoda.

V nedeljo dné 14. avgusta so vneti rodoljubi ustanovili dvoje novih izobraževalnih društev, ki so poklicana izpopolniti našo narodno organizacijo. Obadva shoda, na Zilski Bistrici kakor na Radišah, sta se vršila prav sijajno. Pokazalo se je, da še nismo zamrli! Došli sta sledeči poročili:

Zilska Bistrica.

Lep dan smo zopet imeli 14. t. m., dan ki bo ostal v spominu vsem onim, ki so se ga udeležili, ki bo pa tudi ostal zapisan v zlati knjigi težkih bojev za naše narodno življenje. Ustanovili smo slovensko kat. izobraževalno društvo „Zila“ in s tem položili temelj nadaljnemu delovanju v prosveto in narodno zavest.

Zbrali smo se okolu 4. ure popoldne v prostirah ter prijazno okinčanih prostorih gostilne g. Nežmana, raz katere nas je pozdravljala že od daleč mogočna trobojnica. Shod se je kmalu na to otvoril. V kratkih, priprostitih a ljubeznivih besedah pozdravil nas je sklicatelj, g. Fr. Kriegel, ter nam pojasnil potrebo izobraževalnega društva, zaželjenega že toliko časa sèm. Na to je prečital akademik g. Fr. Schaubach društvena pravila. Poudarjal je v prvi vrsti namen novega društva, dovesti slovenskega kmeta do one izobrazbe, ki mu pristoja, a katere ne more biti deležen vsled žalostnih šolskih razmer, ter vzbuditi v njem narodno zavest, pravi narodni ponos, da bo vedel, da je Slovenec, zakaj je Slovenec in zakaj se sme s tem ponášati pred vsem svetom. Da se zove društvo katoliško, je samo ob sebi umljivo, ker se naša narodnost in katoliška vera opirata druga na drugo. Društvo bo poskrbelo tudi za gospodarski napredek svojih udov. Prirejalo bo zabave — poštene zabave — a ne one „hajlarske“ krokarije, skrbelo za dobre časopise ter ustanovilo knjižnico; v področju društva se bo gojilo petje, predavanje in pozneje tudi narodna godba. Govornik poudarja potrebo društvenih prostorov ter izrazi upanje, da jih bo danes pristopilo, kar jih je tukaj, a še marsikateri drugi, katerega danes še ni videti.

Nato nastopi akademik g. Grafenauer, ki v navdušenem govoru izrazi prilično tole: Združenje je sedaj življenjsko vprašanje tudi našemu kmetovalcu. Posamezen se izgubi, a združene moči tvorijo silo. Sedanjim šolam je napovedati boj, one

niso nam v prid in „bolje nobena šola nego slaba“, pravi Slomšek. Izobraževati se moramo tedaj sami, ker nas hoče sovražnik pustiti v temi in nevedu. A ljubiti se moramo med seboj, zvonikarski prepri naj mirujejo. — Slednjic še označi pomen poštene slovenske pesmi.

Nato so sledile volitve in sprejem članov. Oglasilo se jih je 65; upajmo kmalu več. Predsednikom je bil izvoljen po priporočbi g. Schaubach-a g. Fr. Kriegel. Odbor pa se je sestavil sledeče: J. Milonig, podpredsednik; Fr. Snabel, Jan. Pip, tajnika; Jan. Druml, Fr. Mertl, blagajnika; Val. Kriegel knjižničar; Val. Zwitter, Fr. Fatci, pregledovalca računov.

Dospeli smo tako do „slučajnostij“ našega vsprejeda. Oglasil se je sedaj akademik g. Karol Capuder. V lepem nagovoru navduševal nas je za vseslovanstvo ter kazal na lep izgled, ki nam ga podajajo v narodnem oziru bratje Čehi. „Spoznavajmo naš krasni jezik, ljubimo ga, a uprimo se z vso odločnostjo onim, ki nam ga hočejo iztrgati!“ Tako nekako je sklenil svoj z burnimi klici odobravanji govor.

Sledila je veselica. Vradostila nas je najprvo gospica pl. Kleinmayr s svojo mojstersko deklamacijo Gregorčičeve „Hajdukove oporoke“, katero je predavala v bosanski narodni noši. Jedva pa je skončala, že se je obrnila v priprostem govoru do pričujočih mater in deklic ter jim podala v šaljni obliki marsikak zlati nauk, ki ga gotovo ne bodo pozabile vrle Zilanke. Pravo navdušenje pa so zatem vzbudili brnki tamburaši s svojim nastopom. Kako ponosno so držali v svojih krepkih rokah njim tako priljubljene tamburice. Pa lahko so ponosni, saj jih obvladujejo popolnoma. Kaj Brnčani še znajo, so pokazali tudi s svojo šaloigro „Lokavi snubač“, ki je vzbudila mnogo smeha in radostno ploskanje. Dalje nas je razveseljeval kvartet iz odležnih krajev došlih „Daničarjev“.

Sledil je nato nagovor čast. g. župnika Fr. Havliček-a iz Čača in č. g. župnika Warmuth-a, ki je pohvalil pričujoče Zilanke, da so došle vse brez izjeme v krasni zilski narodni noši, oni noši, ki — žal — izginja, na njeno mesto pa stopa brezokusna mešanica. Slednjic se je g. Schaubach še zahvalil na udeležbi sosebno prihitelim „Daničarjem“ in Brnčanom, ki bodo nesli s seboj gotovo prijeten spomin na današnji dan. Sklepčno pa je vstal še g. prof. pl. Ferd. Kleinmyer ter z jedernatimi besedami nazdravil g. akademiku Schaubachu, ki je bil duša današnjega dné. Vspeh mu boji plačilo za mnogi trud. Na veselici prodalo se je za 10 kron narodnih kolekov.

Radiše.

V nedeljo dné 14. avgusta je bil tukaj v gostilni pri „Mežnarju“ ustanovni občni zbor slovenskega katoliškega izobraževalnega društva. Udeležba je bila zares velika. Zastopana ni bila samo cela radiška fara, videli smo tudi veliko število Medgorčanov. Prostor zborovanja je bil lepo okrašen s slovenskimi in avstrijskimi zastavami, domača dekleta pa so spletla krasen venec. Ob pol četrti uri so zaigrali domači tamburaši, kateri so pri tej priliki prvokrat nastopili, pesem „Lepa naša domovina“.

Nato otvori bogoslovec g. V. Lakner zborovanje, ter razloži, zakaj smo ustanovili slovensko katoliško izobraževalno društvo. Naše društvo mora biti slovensko, ker na Radišah sploh nimamo Nemcev. Naše društvo stoji na katoliški podlagi, ker zameremo le na ta način doseči pravi namen izobraževalnega društva. Nato pozdravi sklicatelj domačega gospoda župnika, predsednika katoliškega slovenskega delavskega društva v Celovcu, g. Juga, g. visokošola Vidovica, ter vse zborovalce.

G. Vidovic govori o pomenu, potrebi izobraževalnega društva in dolžnosti članov ter jih opominja, naj delujejo složno, ker se le na ta način zamore doseči namen društva. Vsak mora gledati na to, da bo društvo uspevalo, da bo postajalo zmirom bolj in bolj močno in da bo končno prineslo tudi dober sad. Izobraževalno društvo je za nas res potrebno. V naših šolah, katere nimajo

drugega pomena, kakor ponemčevati slovenske otroke, se ne moremo ničesar naučiti. Zavoljo tega se moramo učiti in izobraževati sami. To bomo lahko dosegli v novoustanovljenem društvu, v katerem bomo imeli na razpolago različnih knjig in časopisov. Da bodo pa tudi tisti, kateri ne znajo čitati, imeli korist od izobraževalnega društva, se bodo po enkrat ali dvakrat na mesec prirejala poučna predavanja. Zavoljo tega moramo pridno prebirati knjige in pridno hoditi k poučnimi shodi.

Nato razloži domači župnik č. g. Čeh društvena pravila, na kar se je volil odbor sledečih mož, vrlih narodnjakov: č. g. župnik Čeh, Pistornik p. d. Mežnar, Metavar, Tončev, Kopeinikov, Oblakov, Rožmanov; za preglednika je bil izvoljen Petek v Kozjah. Gosp. Jug govori o društvenih sploh, o njihovem pomenu, ter vabi novoustanovljeno društvo, naj pristopi k centrali v Celovcu. Č. g. župnik Kaplan iz Medgorij je navduševal člane novega društva k pogumnemu delovanju, nato zaključil g. sklicatelj prvi del zborovanja.

Sledila je nato prosta zabava. Veliko smeha je povzročilo šaljno srečkanje. Najbolj so nas pa razveseljevali naši vrli tamburaši, kateri so se v jako kratkem času že prav lepo naučili tamburati. Pohvaliti moramo posebno Tončevega, kateri se je kot vodja tamburašev jako veliko trudil, da so tamburaši že tako hitro javno nastopili in tako omogočili, da je bil shod izredno dobro obiskan. Med tamburanjem in petjem smo se pozno v noč kratkočasili in slišati je bilo iz marsikaterih ust, „tako veselo je, da ne morem iti domu“. Gotovo si bo želel vsak v kratkem zopet takega večera. Kako se zanimajo pri nas za novoustanovljeno društvo, kaže nam to, da je že zdaj pristopilo 125 udov. Zares lepo število za našo faro. Vrli Radišani! Le tako naprej in v kratkem bodo postale Radiše slovenska trdnjava, v katero se bodo Nemci zastopnj zaletavali.

Organizacija nepolitičnih društev na Koroškem.

I.

Veličastni mladeniški shod na Brezjah, ki nam je pokazal na tisoče moštva navdušenega in krepkovednega, je sad — organizacije. Kranjci in Štajerci so se pokazali, a nas Korošce je moralo biti nekoliko sram. Zgubljali smo se sem in tje in nismo mogli reči in zaoriti: tu smo mi. Naša društva — in koliko jih imamo — so bila silno redko, slabo zastopana. Pa da bi le sicer dobro delovala?!

Toda ne tožimo, ne karajmo. Proč s pesimizmom. Poglejmo v bodočnost, korakajmo naprej! Stopimo skupaj, trdo in tesno, rama k rami, še bolj kot naši sovragi! Da se bo to tudi zgodilo, in dosledno in vedno zvrševalo, za to bo skrbel od sedaj znanprej posebni srednji odbor na Koroškem. Zakaj zopet en odbor? Počasi prijatelj! Odborniki so jim dali roke v sveto obljubo, da bodo neumorno in vsaki čas budili in delovali v to-le svrhu. Odbor bo:

1. Opozarjal, oziroma pomagal, da dosedanja, sedaj že obstoječa društva natanjko izpolnujejo svojo nalogo gledé občnih zborov, odborovih sej, vpisovanje udov, pobiranje udnine itd.

2. Bo nasvetoval in razširjal v vseh nepolitičnih društvih najprimernejše liste, knjige, brošure, pesmi, igre itd.

3. Priskrbel bo govornike.

4. Dajal bo navodila in pomočke za podrobno delovanje udov med seboj.

Namen nam je, povzdigniti izobrazbo slovenskega ljudstva na Koroškem. Ta odbor bo imel najmanj vsaki mesec sejo in pogovor, ter si bo sestavil prepotrebni zapisnik društev, udov, časnikov, govorov, govornikov itd., kojega bo v porabo dobilo vsako nepolitično društvo, bodisi Ciril in Metodove podružnice, ali izobraževalno, ali pevsko, ali tamburaško, ali drugo društvo.

Da svoj veliki in težavni namen ložeje doseže, je stopil v krščansko socialno zvezo v Ljubljani, ter je potemtakem pododbor krščanske socialne zveze za Koroško.

Načelnik mu je č. g. Jurij Trunk, župnik na Peravi. Podpredsednik je g. Val. Jug v Celovcu, za tajnika g. J. Maierhofer na Gozdanjah in g. V. Poljanec v Št. Juriju v Vinogradih. Nadalje so v odboru gg. Val. Štangel v Šmihelu nad Pliberkom, Gr. Spök v Podgori, Fr. Schaubach, stud. jur. v Draščah, M. Antonič p. d. Ledrar na Reki.

Organizacija je začeta, Bog daj, da bi se tudi srečno in vspešno izvršila. Posamezna društva pa prosimo pomoči in zaupanja.

Kot prvi vidni sad te mlade organizacije se vrši slovenski vsekoroški shod na Velikem Strmcu v nedeljo dné 18. septembra, na katerega že sedaj opozarjamo.

Vojska med Rusi in Japonci.

Na suhem so se boji radi deževnega vremena večidel ustavili. Drugače je na morju in pred Port Arturjem, katerega Japonci naskakujejo s strašnimi silami.

Port Arturško rusko brodovje je udrlo z luke, premagalo nekatere japonske ladije, ki so stražile vhod v Port Artur, ter zbežale na morje, da se združijo z vladivostoškim bodovjem. Zasedlovali jih je sicer japonsko brodovje, toda sumi se, da je večina ladij srečno ušla. Oklopnica „Cesarevič“ je bila v boju precej poškodovana. Ker so izprevideli, da ne more priti v Vladivostok, so se peljali v nemško luko Kiaočau. Pri tem pomorskem boju je bil ubit admiral Witthöft in trije častniki, potem osem častnikov ranjenih, med temi kapitan „Cesarevič“ Ivanov. Kaj se je z drugimi ladjami zgodilo, se ne vé.

Po mednarodnem pravu sme ostati bojna ladija kake bojujoče se države samo 24 ur v nepristranski luki. Ker je pa bil „Cesarevič“ močno poškodovan, zato ni mogel zapustiti v tako kratkem času luke in je bil na povelje nemškega guvernerja razorožen. Ladija ostane v luki, dokler trajajo vojna in se bo potem vrnila Rusiji.

Japonci so pa že prerokovali, da dobé vse brodovje v Port Arturju v svoje roke. Torej jim je to veselje odplavalo v resnici — po vodi.

Japonci — roparji.

Torpedovka „Rešitelni“ je bila odposlana iz Port Arturja z važnimi brzovjaskami generala Stejseljna na carja z nalogo, da mora te na vsak način oddati. Dospela je v nepristranski kitajski pristan Čifu, kjer je rešila svojo nalogo. Ker ni zapustila v 24 urah pristanišča, je bila razorožena. V noči od 11. na 12. pa so priplule v luko tri japonske bojne ladije ter napadle proti mednarodnemu pravu razoroženo torpedovko. Moštvo se je nekaj časa branilo, ko je pa videlo, da nič ne pomaga, je poskakalo v morje ter se rešilo na suho. Japonci so pa odpeljali torpedovko iz luke, čeravno je ugovarjala kitajska oblast. Polastiti se razorožene ladije v nepristranski luki je — rop!

Dopisi.

Pliberk. (Predrznost in junaštvo.) Veliko „predrznost“ si je dovolil pliberški trgovec g. Fr. Kraut, ker se je drznil nabiti v vsenemškem (?) Pliberku dvojezične lepake, ki so naznanjali otvoritev njegove nove trgovine. To nekemu zagrizenemu nemčurju ni dalo spati, dokler se ni ojunčil toliko, da je strgal pri vseh spodnji slovenski del. Sedaj junak po slavnem delu pač lahko spava in sanja sladke sanje v ljubem „rajhu“. Pa haj!

Pliberška okolica. (Napisi.) Ako stopamo po cesti od Mižice v Pliberk, nas morajo razveseliti napisi, katere vidimo ob nji. Vidimo namreč pet čisto slovenskih napisov na prodajalnah in gostilnah. Vsa čast takšnim gospodarjem, ki vejo, kdo hodi k njim kupovat. Vrh tega vidimo še tri dvojezične napise, slovenščina je na prvem mestu. A imajo v Libučah tudi čisto nemški napis, in tega ima en ubogi čevljar. Ima namreč tablo z napisom: „Georg Gradischnig“. Stariši njegovi in pa sestre so pa značajni Slovenci. Če more pet trgovcev izhajati s slovenskimi napisi, kako bi ne mogel še naš čevljarček? Ako bi mu kmetje Slovenci odpovedali naročnino, z naročniki iz mesta, za katere ima napis, bi težko izhajal dva dni.

Libučce. (Veselica nasprotnikov.) Veliko „hajlanje“ je bilo v Libučah, kakor ste že omenili, v nedeljo dné 7. t. m. Prišle so vse okoliške požarne brambe. Strašno so gasili, tako da so morali točiti pivo na petih krajih. Pevali so mnogobrojne nemške pesmi. Slišala se je tudi „Die Wacht am Rhein“. Vmes pa so pridno „hajlali“. Godba je bila iz Mižice. Plesali so kar po zeleni travi! G. vodja Obletan in drugi vedno pravijo: Saj smo Slovenci tudi mi, dasi imamo nemško komando.

No, zakaj niste pokazali sedaj svoje národnosti, zakaj so bili vsi napisi na slavolokih nemški, zakaj samo nemški vabilni plakati? In brez „frankfurtarce“ tudi ni smelo biti. Ko bi imeli le nekoliko národnega ponosa in ljubezni do domovine, bi gotovo ne pustili izobesiti zastave tujega národa in države, katere je storila že toliko zla naši ljubi avstrijski domovini. Spomnite se le leta 1866! Kje je vaša slovenska národnost, kje vaš národni ponos? Ponižni hlapčiči veliko-nemških voditeljev ste, ki plešete kakor vam oni godejo, ki jim za od njih sprejete udarce ližete pete, mesto da bi se obrnili od njih! Sram vas bodi vse vkup!

Vogrče. (Nova sv. maša.) Dan 7. avgusta bo ostal Vogrčanom v trajnem spominu. Prvokrat je doletela našo župnijo velika čast, da smo spremili domačina v cerkev k prvi sveti daritvi. Pridigoval je mestni kaplan iz Celovca, č. g. J. Dobrovc, o duhovniku kot vojščaku Kristusovem. Ljudstva se je nabrala velikanska množica in tudi č. g. g. sosedni duhovniki s č. g. pliberškim dekanom na čelu so v obilnem številu počastili svojega najmlajšega sobrata, č. g. novomašnika Jos. Miklaviča. Pri obedu, ki je bil pod jako okusno pripravljeno uto na prostem, kar je gotovo boljše kakor v zaprtih prostorih, seveda ni manjkalo raznih pomembnih napitnic; posebno so nas zanimalo deklamacije dveh mladih družic. Č. g. novomašnik naj deluje v dušni in telesni uspeh slovenskega národa mnoga leta!

S pota. Slučaj me zanese zadnjo nedeljo k sv. Neži pri Velikovu, kjer se je obhajalo ravno prvo cerkovanje. (Tukaj je navada, da obhajajo cerkovanje tri nedelje, ki padejo med šmarna; naj-slovesnejše se obhaja srednja nedelja.) Med službo božjo so preljubko pevale slovenske in latinske cerkvene pesmi č. šolske sestre iz „Národne šole“ z učenkami. Slišal sem že precej cerkvenih zborov, a skoraj bi rekel, da tako dovršenega petja še nisem slišal. Vam, Št. Rupertčani, je pač čestitati, da imate tako izvrstno izvežbane pevke v svoji sredini, s kakoršnimi se ne more ponašati nobena fara daleč naokoli.

Škocijan. (Romanje.) „Ravno zadnji pa menda ne bomo v nebesih“, je prerokoval nek šaljivec v nedeljo popoldne, ko smo se pogovarjali o naših letošnjih božjepotnikih. Pa zares! 11. pobinkočno nedeljo je šlo 10 romarjev na sv. Višarje. Teden pozneje, v nedeljo pred gospojnico, se je zopet napravila mala družčina počastiti višarsko Devico. — Druga pa, broječa 16 škocijanskih faranov, se je podala na daljno pot v Marijino Celje na Zgornjem Štajerskem. Dolga pot, težavno prenočevanje in precejšnja denarna žrtev nas niso ovirali na tej božji poti, katerej sploh ni najti med nami para. Zato smo pa tudi našli tam do 20.000 Marijinih častilcev; zastopani so bili tam Nemei, Slovenci, Hrvatje, Ogri in Bog vé kdo še. Štajerski Slovenci so zapeli par prav lepih Marijinih pesmij. Pretresujoči prizori, ki smo jih videli v cerkvi, sosebno pred milostnim altarcem, nam ostanejo pač neizbrisni. Slovenci, če se vam nudi priložnost, obiskati ta sveti kraj, ne zamudite prilike; gotovo se ne bodete kesali.

Krčanje. (Ciril-Methodove vžigalice) bode prodajal odslej na Krčanjah g. Kolman Höberl p. d. Jager; v Grebinju pa jih ima že precej časa g. Steržej. Slovenci, le pridno se poslužujmo domačih, slovenskih vžigalic in vsaj s tem podpirajmo Ciril-Methodovo družbo! — Poleg tega se dobi pri Mežnarju res lepi Ciril-Methodovi pisemski papir in pri Goleju krasne slovenske dopisnice in razglednice. Sezite pridno po njih!

Grebinj. (Kaj je „poštna nakaznica“) tega noče vedeti naš g. poštar. Na dvakratno zahtevanje „poštne nakaznice“ je dobila slovenska stranka v odgovor: „Was wollens denn eigentlich? A Korrespondenzkarten oder was?“ In ko je dotičnik še enkrat odločno povedal, da hoče „poštno nakaznico“, se je glasil odgovor: „I versteh nix!“ Tako tedaj! Ta je pa res lepa! Č. kr. poštar, ki prodaja dvojezične poštne tiskovine, kateremu pridejo take dan na dan pred oči in v roke, bi naj tega ne vedel! Saj pa g. poštar vendar dobro slovenski zna, kar je cenjenim bralcem „Mira“ gotovo še iz časa deželnozbornskih volitev znano. Kako se tudi trudi za ljubega „Štajerca“, kateremu skuša pridobiti med našimi kmeti kolikor mogoče pri-rzencev! Pa saj vemo: Ko bi g. poštar bral besedo „poštna nakaznica“ v Štajercu, bi jo že razumel. Če res ne, tedaj pa upamo, da se bo gosp. poštar kmalu naučil tistih par slovenskih imen, ki jih ima vsak dan pred nosom na dvojezičnih pošt-nih tiskovinah.

Prevalje. (Shod.) V nedeljo dné 14. t. m. se je vršilo pri Fari običajno mesečno zborovanje našega slovenskega kotoliškega delavskega društva. Zborovanje je bilo pičlo obiskano. Podpredsednik g. Rudolf otvori zborovanje in dá besedo g. abit. Petriču. Ta nam je podal v poljudnem govoru zgodovino Slovencev in je dalj časa razpravljal o turških vojskah, katere so morali tudi koroški Slo-

venci pretrpeti. Zborovalci so z vidnim zanimanjem sledili predavanju. Želeti bi bilo, da se bi na zborovanjih večkrat poljudno predavalo o zgodovini koroških Slovencev. „Gorotan“ naj ne bi zamudil priložnosti pri vsaki priliki navduševati ljudi na podlagi zgodovine za vero in národnost? — G. kaplan Lavrinc pravi, da se ne smemo sramovati svojega jezika, ker imamo tako slavne pradede. Običajno je, da se na naših mesečnih zborovanjih poročajo najvažnejši svetovni dogodki. To je storil tudi g. Lavrinc. — G. podpredsednik Rudolf je govoril o današnji šoli in naglašal potrebo šole, akoravno se v šoli dosti uči, kar je za življenje potrebno.

Guštanj. Na žlici vode bi jih radi popili nekateri nemčurski guštanski fužinarji vrle slovenske guštanske delavce, ki se ne sramujejo iti na slovenske shode, in ki so odločni možje, ne pa take mevže, da bi zatajili svoj materni jezik. Ako bodo guštanski nemčurji še kaj zgage delali, jim pa drugače posvetimo. Tudi delavec mora biti prost človek in nihče ga ne sme siliti, da bi zatajil svoje prepričanje.

Radiše. (Strelna) je ubila dné 9. avgusta t. l. Martina Breznikarja p. d. Hribernika v Dvorcu. Peljal se je popoldne iz Celovca, za njim pa je vozil p. d. Novin v Dvorcu, njegov sosed. Ker je začelo grmeti in bliskati, vedrila sta nekoliko časa v Žrelcu; ko je huda ura malo ponehala, peljala sta naprej proti domu. Ko prideta malo izven Žrelca, blizo „Gorjančevega križa“, pogleda Novin, ki je vozil zopet zadi, nazaj proti Žrelcu. V tistem trenutku se posveti in zagrmí, kakor bi podrl kdo zraven njega kanon. Ko se Novin ves preplašen obrne, leži njegova kobila in Hribernikova na tleh in se ne zgamejo. Kobile so še spravili k sebi; ko pa pogleda na voz, leži Hribernik znak na njem. Bil je že mrtev; udarilo je naravnost v njega. Klobuk, katerega je imel na glavi, je dobil dve luknji, na drugem kraju ga je malo scepilo. Na glavi ni bilo videti veliko znamenja; po prsih je pa bil rajni tu in tam malo osmojen, ravno tako po eni nogi, na kateri mu je tudi podplat od črevlja odtrgalo. Ponesrečenca so pripeljali pozno zvečer na njegov dom, ko je bil to dovolil poklicani zdravnik. Žalost in splošno presenečenje je zavladalo po celi fari. Kako priljubljen in obče spoštovan je bil ta šele 40 let stari kmet, pričal je njegov pogreb dné 14. avgusta predpoludnem. Od blizu in daleč so prihitele velike trume ljudi, da spremijo rajnega k zadnjemu počitku. Rajni je bil skoz in skoz pošten, veren slovenski mož. Žaluje za njim žena z malimi otroki, žalujejo cerkveni pevci, ker so izgubili z njim izvrstnega pevca, tenorista, žaluje cerkev, ker je zgubila z njim skrbnega ključarja, žalujejo občinski odborniki, ker so izgubili z njim enega najzanesljivejših odbornikov. Rajni je bil res blaga duša, zato pa je vžival tudi vsestransko zaupanje. Bog tolaži njegovo žalujočo ženo in otročiče. N. p. v. m.!

Hodiše. (Lekšjeva cunj.) Na god presvitlega cesarja so bile Hodiše v zastavah. Iz cerkvenega stolpa, šole, župnišča in poštne urada so prijetno vibrale cesarske in koroške zastave, le znani učitelj Staudacher se je ponašal s frankfurtarico, tukaj imenovano „Lekšjevo cunjo“. Še na cesarjev rojstni dan torej ti nestrpni nemčurji ne morejo pustiti domačega slovenskega ljudstva, da bi ga ne izzivali.

Lože pri Rožeku. (Dobro smo se zabavali.) V nedeljo, dné 7. t. m., imeli smo pri nas semenj, kateri je bil zelo obiskan tudi od sosednjih faranov. Zvečer smo se zbrali in šli na veselico k tukajšnjemu gostilničarju g. Aichholzerju, kateri nam je dobro postregel s hrano in pijačo. Okoli 9. ure zvečer se je začelo prepevanje domačinov. Privreli so tudi neki nemčurski fantje in so se bahali s svojim nemškim „kvartetom“. Vsi štiri so bili „dirigenti“ eden drugemu, najprvi je bil pa nadučitelj. Ne dolgo potem smo zaslišali drugo petje, petje slovenskih fantov, kateri so nas zbudili od dremanja; bilo jih je osem, in sicer od slovenskega pevskega društva „Zvezda“ iz Hodiš. Krasno so nam zapeli, da moramo reči, da takega petja pri nas še nismo slišali. Mnogo „živio“-klicev je bilo tem pevcom. Na to so jo naši nemčurji kar popihali. Zato moramo reči, da so jih slovenske pesmi splašile v nemškem petju. Želimo, da bi nas večkrat obiskali. Vsa čast naj gre tem gg. pevcom, ali ne našim nemčurjem. Le tako naprej za národ slovenski!

Št. Jakob v Rožu. (Shod. — Strup.) Na praznik vnebovzetja Device Marije je imelo izobraževalno društvo „Rožek“ popoldne pri Rauterju v Dolinčicah domač shod, kateremu je prisostvovalo tudi mnogo Št. Jakobčanov. Shod je otvoril g. župnik Hütner in je dal besedo g. cand. prof. Grafenauerju, ki je poljudno govoril o potrebi izobraževalnih društev med koroškimi Slovenci. Njegov tovariš, geolog g. Capuder, je razlagal, kakšen mora biti pravi napredek. Zlasti je povdarjal, da se je treba povsodi postaviti na lastne noge, za „fortšrit“ pa, kakoršnega nam ponujajo liberalni nemškutarški

nasprotniki, in kakoršnega so pokazali „fajerberi“ ob ustanovitvi bistrskega izobraževalnega društva, se pa lepo zahvaljujemo. — Govori takih lajkov vplivajo na ljudstvo vedno dobro, ker spozna, da imamo tudi v našem taboru inteligenco, in sicer tako, kakoršne se nam ni treba sramovati. Č. g. Hütner se je govornikom zahvalil, da sta se tako daleč potrudila, in je še sam spregovoril nekaj umestnih besed. Nato sta govorila še v znešenih besedah g. Ražun o geslu „svoji k svojim“ in št. jakovski kaplan o prepotrebni odločnosti pri volitvah. Po tem oficijelnem sporedu je sledila prosta zabava s petjem. Živela izobraževalna društva! — V nedeljo 21. t. m. so peljali skozi Št. Jakob od rožeškega zdravnika nazaj v Področčico sedemletno italijansko polnozavestno deklico, ki se je najedla strupenih voljših jagod. Zdravnik se je baje izrazil, da za njo ni več pomoči. To je letos tu že drug tako žalosten slučaj. Stariši, poučujte otroke!

Gozdanje. (Inštalacija) novega g. župnika, dosedanega provizorja g. J. Maierhofer-ja, je bila na Gozdanjah dne 14. avgusta. Čeravno je bil ta dan delavnik, je vendar prihitelo mnogo faranov ter č. g. gospodov iz okolice, da so se udeležili lepe cerkvene slovesnosti. Od nasprotne, t. j. hajlovske strani, se ni udeležil noben. Da naše „slavno“ šolsko vodstvo, oziroma načelstvo šolskega sveta, ni pozdravilo novega župnika, ki se mora toliko truditi za šolo in otroke, je pač čudno in — neotesano. Tu moramo pač vprašati: Kdo je potreben — Knigge-ja na Gozdanjah?

Melviče ob Zili. (Zlata sv. maša.) Na veliko gospojnico, dne 15. avgusta, bil je za melviško župnijo jako vesel in pomenljiv dan. Obhajal je namreč naš č. g. župnik Jože Kren petdesetletnico svojega duhovništva in 35 letnico pastirovanja v melviški župniji. Že na predvečer tega dne zapel je slovenski pevski zbor preč. gosp. jubilarju nekaj pesem. Dne 15. avgusta pa so se zbrali vsi sosedi duhovniki, tudi preč. g. dekan Držanič je bil navzoč, ter spremljali preč. gosp. zlatomašnika med grmenjem topičev skoz okusno in s slovenskimi napis okrašeni slavolok v cerkev, kjer je govoril č. g. župnik Pelnař jako pomenljive besede mnogoštevilno zbranemu ljudstvu. Nató peli so g. zlatomašnik sv. mašo prav s krepkim glasom. Cerkevno petje prevzel je slovenski pevski zbor in svojo nalogo dobro izvršil. Čestitam melviškim faranom, da jih je doletela redka čast, imeti zlatomašnika za svojega dušnega pastirja, in da so doživeli dan „katerega je Gospod naredil“. Preč. gospodu zlatomašniku pa kličemo: „Še mnogaja leta!“

Sv. Višarje. (Razno.) Vsega skupaj je bilo do zdaj celo leto 12.200 romarjev obhajanih. V avgustu samem 4500, med temi v nedeljo in na Veliko Gospojnico 2400. Ta dva dneva je bil silen naval ljudstva, a prostora je premalo, da bi vsi mogli spreti sv. zakramente. Bilo je 7 gg. spovednikov, pa vsak romar ni mogel do njih, ker se je preveč ljudstva trlo okrog spovednic. Obžalovati moramo pri tej priliki, da jih pride menda precej v takem času s tem namenom na božjo pot, da bi mogli pokazati svojo surovo moč in prekucavati spovednice ter spovednika in suvati uboge izmučene romarje. Človeka kar srce boli, ko vidi, kako malo krščanske ljubezni se nahaja med ljudstvom. Da bi bili ljudje pametni, bi opravili vse hitreje in brez težav. Vsak hoče biti prvi in tako nastane taka zamotana gnječa, da je ni mogoče razvozljati. Ker je bilo brez vetra, smo obhajali okrog cerkve. Čeprav je tam prostora dovolj, vendar se ljudje niso dali pametno razvrstiti. Svete maše so se začele ob 4. uri zjutraj in končale ob 9. uri predpoludnem. Pred zadnjo mašo je bila običajna nemška pridiga, ali Nemci so bili običajno zunaj cerkve. Kakih 30 jih je morebiti poslušalo. Kar naravnost pa človeka jezi, če potem po pridigi vprašajo: „Sö, i bitt“, is dô niä a dajča predig“. Vsi poliči! — Na Gospojnico je proti večeru dospela sem blejska Marijina družba z g. kaplanom Kimavcem. Izurjeno in navdušeno so prepevala dekleta Mariji v čast zvečer pred in po večernicah in zjutraj med mašo. Hvala jim. Veliko jih je bilo torej že tukaj, pridite drugi, dokler je še toplo. Višarsko-planski pozdrav vsem!

Novičar.

Na Koroškem.

Napadi po gostilnah. Neka nemška, precej pohabljena kreatura, ki je že večkrat bila po služgi javno oklofutana, in ki slovi po celem mestu po svojih umazanih dolgovi, si je stavila za nalogo, napadati mirne Slovence po celovških gostilnah in kavarnah, ako se ti „predrznejo“ med seboj razgovarjati se v svojem slovenskem maternem jeziku. Mi dotičnega gospoda rokovnjača resno svarimo, naj bode v bodoče previden, in če se mu zna pripetiti, da ga kdo prime za njegov dolgi nos in mu ga odbije, ako ga bode vedno tje vtikal, kamor ne

spada. Naj vendar ne misli, da se kdo boji — takih nadutih in neotesanih šem.

Ali komedije še ne bo konec? Bivši paša celovškega okrajnega glavarstva Mac Nevin je šel v že dolgo zasluženi pokoj. Ves čas svojega uradovanja si je dovolil marsikatero komedijo. Ko je odhajal, vprizoril je po svojih prijateljih novo komedijo z imenovanjem častnega občana. V soboto 20. t. m. je bil Mac Nevin zopet v Celovcu. Poslavljali so se od njega nemčurski župani in učitelji. Mac Nevin jih je navduševal, naj nadaljujejo v njegovem duhu in imel je drzno čelo, da je to zahteval v imenu — „države“. Rekel je, naj skrbijo učitelji, da bo v šoli, „luč, več luči!“ Smešno! Saj znamo, kakšno „luč“ razširjajo naši učitelji! — Eno vprašanje: Učitelji so se v soboto 20. t. m. „polnoštevilno“ predstavili odhajajočemu svojemu pokrovitelju Mac Nevinu! Ali ta dan ni bila šola?? Kdo jim je dal potrebno dovoljenje?? Če otrok radi nujnih del zamudi par ur, takoj stariše kaznujejo. Učitelji pa smejo menda po dneve izostajati iz šole, da se predstavljajo penzioniranemu glavarju. — Ali bo zdaj komedije vendar enkrat konec?

To se repenčijo, naši ljubeznivi nasprotniki namreč, da jih je kar veselje gledati. Kar storimo Slovenci, jih jezi, da sploh še dihamo, jim dela že veliko preglavico! Na drugem mestu poročamo o sijajnih shodih na Zilski Bistrici in Radišah. Hudo sta obadva spekla nemčurje. Dodatno se namreč poročila od Zilske Bistrice: Nemškutarji so, ko so slišali o slovenskem shodu, v svoji veliki ljubezni do matere Germanije za isti dan sklicali takozvani „Feuerwehrtag“ v bližnjih Smerčah in razvili silno agitacijo, da bi kolikor mogoče veliko slovenskih mož in mladeničev zvalili v svojo sredo. Toda le malo se jih je dalo preslepiti. Med najboljšo zabavo so prišli vrnivši se nemškutarji ognjegasci, na čelu jim tamošnji učitelji (!), delat z gago. Prišlo bi gotovo do neprijetnih prizorov, ako bi ne bilo začelo biti plat zvona. Vendar so se šele po dolgem prepiru s Slovenci odpravili ljubeznivi ognjegasci na pogorišče v Čajni. Pri tem njihovem nastopu je bilo mogoče opazovati vso toli hvalisano nemško kulturo! Isto kulturo kažejo v svojih listih, ki imajo vsi po vrsti dolga poročila o shodu na Zilski Bistrici. Da se je shod tako sijajno zvršil, jih jezi, zato pa si hočejo pomoči z lažmi! A prepričani naj bodo, da z lažmi ne bodo dosegli, da bi se Slovenci ne oklepali svojih družtev in z njih pomočjo iskali pravega napredka! — Grozno se repenči v zadnji številki dosti znani urednik lista „Fr. Stimmen“. Kar ničesar mu Slovenci ne moremo storiti prav. V praški „Politik“ je nekdo objavil izboren članek o ljudskem štetju na Koroškem, kateri članek bomo tudi mi prinesli v prihodnjih številkah v dobesedni prestavi. A resnica bode v oči in zato se „Fr. St.“ silno repenčijo, da se je v članku temeljito pojasnilo, kako so pri zadnjem ljudskem štetju na Koroškem delali Nemce! — Denuncijacij čedni list „Fr. St.“ ne more pustiti. Denuncira zato uradnike pri državni železnici v Beljaku, češ, da poslovenjujejo „nemška“ imena, — ker jih pač pravilno pišejo! Zadnjič smo naznanili, kako lepo je letos napredovala naša dična družba sv. Mohorja! To smo vam dregnili v sršeno gnezdo! „Grazer Tagblatt“, „Freie Stimmen“ itd. javkajo kar po vrsti, da smo Slovenci tako napredovali! Kako bodo šele stokale te uboge nemške reve, ko bode družba dospela do 100.000 udov? — Še par drugih napadov imajo, a kdo bi se zmenil za vse. Vsak vesel pojav med nami razburi nasprotnike. Glejmo Slovenci, da jim damo prav mnogokrat priložnost, da se morejo dobro repenčiti. Pravijo, da je to dobro za — želodec! Oni se jezijo, mi se jim pa smejimo.

Šolstvo. V stalni pokoj stopita gg. nadučitelja T. Lesjak v Škocijanu in A. Michorl v Maloščah. Za šolskega voditelja v Lipaljvasi je imenovan g. A. Woschitz, učitelj v Maloščah. — Za podučitelja sta imenovana gg. Jan. Fleis v Št. Lipšu in T. Blüml v Maloščah. — Šola v Mohličah je razširjena v dvorazrednico. Novo šolo (utrakvistično) so dobili v Šmarjeti pri Pliberku. Novi šoli namestavljajo ustanoviti v Področčici in v Klostru pri Grebinju.

Duhovske zadeve. Za komendatorja na Remberci je imenovan preč. g. Fr. Petek, župnik v Grebinju. — V drugič je razpisana župnija Blače ob Zili do dne 18. sept. — Č. g. Fr. Uranšek, kaplan v Dobrlivasi, je prestavljen za provizorja v Mohličah. Za kaplana v Dobrlivasi je nastavljen novomašnik g. F. Sadjak.

Celovec in okolica. Dne 25. t. m. pride nadvojvoda Rainer v Celovec, nadzorovat vojaške vaje. Pojde tudi v Borovlje. — Dne 18. t. m. je bil v Celovcu hud veter, ki je po okolici na sadju napravil veliko škode. Isti dan je pogorelo posestvo p. d. Briediča v Kamenu.

Zilska in Kanalska dolina. Cesar je daroval za pogorelece v Šmohoru 5000 K. — Požar v Šmohoru sta povzročila dva fanta, stara 8 in 10 let, ki sta se igrala z žveplenkami. Škoda se ceni na 860.000 K. — Strašno hudo uro so imeli dne

16. t. m. v Kanalski dolini. Pri Naborjetu je zaslulo železnico. Vlak je moral ostati sredi proge. Promet je bil več dni pretrgan. V Lužnici so zbežali vsi letoviščarji. — Na Čajni je letela 14 mesecev stara Ivana Maier, hčer p. d. Nabuša, pod voz. Kolo je šlo čez njo in bila je takoj mrtva. — Občino Strajava vas hočejo razdeliti. Stvar pride pred prihodnji deželni zbor. — V Šmohoru se je ustrelil notar J. Haas, znan naš nasprotnik.

Po slovenskih deželah.

Nov znamenit molitvenik. „Molitvenik in pouk o pobožnosti presvetega Srca Jezusovega“. Izdal in založil dr. Anton Bonaventura Jeglič, knezoškof ljubljanski. 305 strani. Cena: Rdeča obreza K 1.20, zlata K 1.60, mehko vezana, zlata obreza K 2; po pošti 10 vin. več. Naroča se v katoliški bukvarni v Ljubljani. Prevzvišeni knez in škof ljubljanski, kateri z vso vnemo goji in pospešuje pobožnost k presv. Srcu Jezusovemu, je poskrbel, da dobé Slovenci izvrstno sestavljen, gledé oblike zelo priročen, za splošno rabo prirejen molitvenik, ki ima v prvi vrsti namen vnemati bralca za češčenje do najsvetejšega Srca Jezusovega. Knjižica bo vzbudila brez dvoma splošno zanimanje in bodo segali po njej visoki in nizki, stari in mladi! Priporočamo jo najtopleje!

Križem sveta.

Umor misijonarjev na Kitajskem. Nedavno sta bila na Kitajskem umorjena neki belgijski škof in neki misijonar. Ne vé se, ali so ju ubili roparji ali zarotniki. Ker ima Francija pokroviteljstvo nad katoliki na Kitajskem, mora to zadevo urediti. Francoska vlada je že naročila svojemu poslaniku v Peking, da zahteva od kitajske vlade popolno zadoščenje za umorjena duhovnika.

Izvrsten okus kave dosežete s prirešanjem
Vydrove žitne kave
POSKUSITE! Vzorek dragovoljno.
Poštna 6 kg. pošiljka 4 K 60 h franco.
„DOMAČI PRIJATELJ“
vsem odjemalcem zastoj pošiljati mesečno.
Vydrova žitna kava Praga-VIII.

Naznanilo.

Pevsko društvo „Zvezda“ v Hodišah napravi v nedeljo dne 28. avgusta 1904 ob 4. uri popoldne izlet h Kristofu v Škofičah. Prijatelje slovenskega petja vabi odbor.

Vabilo

na ljudsko veselico

katera se priredi

dne 28. avgusta 1904 pri Cingelcu na Trati s sodelovanjem

slov. akad. ferijaln. društva „Gorotan“, slov. pevskega društva „Drava“ in tamburaškega društva „Bisernica“ iz Celovca.

Spored:

1. Dav. Jenko: „Naprej!“ Poje „Drava“. — 2. Vikt. Parma: „Mladi vojaki.“ Koračnica. Svira „Bisernica“. — 3. „Ljubimo jezik svojih starišev!“ Govori stud. phil. Mischitz. — 4. Hajdrih: „Jadransko morje.“ Poje „Drava“. — 5. Brož: „Slava Slovincem.“ Koračnica. Svira „Bisernica“. — 6. Branimo svojo domovino!“ Govori abit. Ravnik. — 9. Sattner: „Za dom med bojni grom!“ Poje „Drava“. — 8. Brož: „Savski valovi.“ Valček. Svira „Bisernica“.

Po sporedu

prosta zabava in ples.

Vstopnina 40 vin. za osebo. — Začetek ob 1/4. uri popoldne. Ob slabem vremenu se veselica preloži. — Veselica se priredi v korist slovenske čitalnice v Glinjah.

K obilni udeležbi vabi veselični odbor.

Listnica uredništva.

—h v K. Hvala! Le oglasite se večkrat in lotite se tudi „giftne krote“.

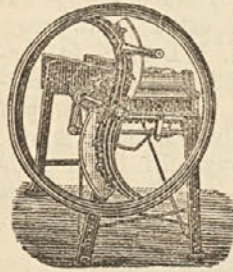
Urbanjakov. Hvala! Oglasite se večkrat tudi s kratkimi novicami!

Gg. dopisnike nujno prosimo, naj pošiljajo dopise naravnost z naslovom uredništvo „Mira“ in ne na naslov posameznih oseb. Dalje prosimo za marljivo sodelovanje.

V Celovcu se otvori 15. septembra zašeben penzionat (zavod) za dekleta, ki obiskujejo različne šole. (Rudolfstrasse 18.) Natančna pojasnila daje gospodičina Terezija Türk, Teatergasse št. 3.

Krojaški pomočnik

se sprejme v stalno delo pri krojaškem mojstru Anton Klančnik na Suhi, p. Labud (Lavamünd) na Koroškem.

Kdor hoče **po ceni** kupiti dobre kmetijske stroje, kakor rezalnice za krmo, mlatilnice, gepeljne s postavljanjem in z jamstvom, kakor tudi kolesa in šivalne stroje,

naj se obrne do

Tomaza Svetina

zaloga strojev

Celovec, velikovška cesta šte. 22.

Vsak tržni-četrtak razpostavim na Novem trgu nekaj strojev za razprodajo. (Nimam agentov in morem zato stroje oddati precej ceneje.)

Istrska vinarska zadruga v Pulju

prodaja v svoji

podružnici v Beljaku, Freihausgasse št. 3.

sledeča popolnoma **natorna istrska vina** za sledeče cene na debelo, od železnice v Beljaku, brez sodov, v množinah od 56 l. naprej, in sicer:

rdeča vina: Teran II. 36 K, Teran I. 44 K, Stafela 36 K. Refoškata 60 K. Opolo (krvno vino) 56 K.

Bela vina: Namizno vino 40 K. Muskat II, 60 K. Muškata I, 104 K. Dugava 80 K.

Za točno postrežbo se jamči, sodi se dajejo na posodo.

Spoštovanjem

J. Kofler,

poslovodja.

Naznanjam uljudno, da je ravnokar izšel mo **novi veliki cenik**, ki obsega čez 600 podob, in katerega razpošiljam **zastonj in poštine prosto**. Ker razpošiljam svoje blago po celem svetu, je to dokaz, da je isto res fino, da so cene nizke in postrežba pošena. Naj se zatorej vsak zanesljivo obrne do moje trdke.

Z velespoštovanjem

H. Suttner,

urar in zalagatelj c. kr. avstrijskih uradnikov v Kranju (Krainburg).

Na znanje!

P. n. kmetje se v njih lastni pridrosijo, naj potrebno **usnje** za jesen kupijo samo v trgovini z usnjem: **Adolf Mehur** (prej Jakob Petschovnik), Celovec, novi trg 4.

Zagotavljam najcenejšo postrežbo s spoštovanjem **Adolf Mehur,** trgovina z usnjem, Novi trg št. 4. v Celovcu.

Slovenska gospodinja!

Zavedaj se svojega rodu ter zahtevaj vselej in povsod cikorijo Cirilovo, torej slovensko, katera je najboljša in v prid družbe sv. Cirila in Metoda.

Kovačnica

z orodjem in z vodno močjo se dá na več let v najem. Zraven je tudi lepo stanovanje z dvema izbama in kuhinjo. — Več pové posestnik **Jurij Praper p. d. Enci** v Možici pri Pliberku na Koroškem.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pisemenih zavitekov itd. po najnižjih cenah.

Novo sezidana hišica,

ki ima 2 sobi s kuhinjo in vrtom, se prodá za 1400 krou. Hišica je primerna posebno za kakega rokodelca in leži tik farne cerkve v lepi prijetni vasi v slovenskem kraju na spodnjem Koroškem. Več se izve pri upravnistvu „Mira“ v Celovcu.

Posestvo

z zidano hišo, s hlevom in kajžo ter 13 birnjev posetve, z mladim sadonosnikom in 1 oralom obraščenega gozda, je pod ugodnimi pogoji na prodaj. V hiši je stara dobrodoča gostilna. Ponudbe naj se vpošljejo pod naslovom „R“, Šmarjeta pri Velikovecu, poste restante v Smarjeti.

Stiskalnice za sadje — Stiskalnice za vino

z dvojnimi stiskalom „Herkules“ za gonjo z roko.

Hydravlične stiskalnice

za visok stisek in velike uspehe.

Mline za sadje in grozdje.

Povsem urejene moštarne, stalne in za prevažanje. Stiskalnice za pridelovanje sadnih in jagodnih sokov. Sušilnice za sadje in zelenjad, lupilce in rezalnice, najnovejše samodelujoče patentovane brizgalnice za vinograde, sadje, drevesa, hmelj, grenkuljico „Syphonia“. Pluge za vinograde izdelujejo in prodajajo z garancijo kot posebnost v najnovejši, najbolj izvrstni in priznani najboljši sestavi

Ph. Mayfarth & Comp.

tovarna poljedelskih strojev, livarna in plavž na par.

Dunaj, II/1 Taborstrasse št. 71.

Obdarovani z nad 490 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami.

Obširni ceniki se delijo zastonj. — Zastopniki in prekupci strojev se iščejo.

Stanje hranilnih vlog:
18 milijonov kron.

Rezervni zaklad:
nad 550.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje

po 4%

ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča **po 4³/₄% na leto**. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno **5% izposojenega kapitala**. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati **na leto 6% izposojenega kapitala**.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje, in sicer **po 4¹/₂% do 5%**.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „jelen“.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares zajamčeno pristno, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Dobiva se povsod!

Varstvena znamka.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 1.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme za vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavelje.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.